

poezja dla silnej, pewnej siebie kobiety..

Agnieszka Szynawa

Przytulam duszę Twoją

poezja dla silnej, pewnej siebie kobiety..

Wszelkie prawa zastrzeżone.

**Żaden fragment tekstu nie może być publikowany
ani reprodukowany bez pisemnej zgody autora.**

**Żaden rysunek ani grafika nie mogą być publikowane ani
reprodukowane bez pisemnej zgody autora.**

Projekt okładki: Agnieszka Szynawa,

Autor zdjęcia z okładki: Zuzana Baisova photography

Modelka na zdjęciu z okładki: Natalia Grackowska

Ilustracje: Agnieszka Szynawa,

Zdjęcia: Zuzana Baisova, Zuzana Baisova photography

Wydanie 2025 rok

Królowa, której spadła korona

W pewnym królestwie żyła królowa, piękna i utalentowana, znana z mądrości i odwagi. Jednak pewnego dnia, w chwili słabości, postanowiła, że zamiast przeglądać się we własnym lustrze, zacznie porównywać się z innymi. Codziennie traciła czas na analizowanie życia innych, marząc o ich sukcesach i ideałach. Zamiast czuć się jak królowa, stała się niewolnikiem porównań, zmęczona tą nieskończoną rywalizacją. Pewnego dnia jej korona spadła na ziemię. Królowa wzięła to za znak, że jest w jej życiu coś nie tak.

Wówczas zrozumiała, że prawdziwa siła tkwi w akceptacji samej siebie. Miejscem, gdzie prawdziwe piękno i siła się rodzą, jest miłość do własnej unikalności. Królowa ponownie podniosła swoją koronę, tym razem bez strachu i wątpliwości, gotowa rządzić swoim życiem z dumą.

Pamiętajmy, że jesteśmy królowymi naszego życia. Nie pozwólmy, by lustrzane odbicia innych zatrzymały nas na drodze do samorealizacji.

Czas, aby każda z nas poczuła, że żyje!

Odkryj swoją królową na nowo!

Milena Zepp Suwara

Zuzana Baisova
PHOTOGRAPHY

Znów się uśmiecham

*Znów się uśmiecham, choć świat wciąż szary,
choć w sercu echa minionych zdarzeń.
W promieniach dnia, co zza chmur wychodzą,
znajduję ciepłe dłonie, co myśli chłodzą.*

*Znów się uśmiecham, tak po prostu dla siebie,
patrząc w niebo pełna nadziei.
Czuję, jak lekkość w duszy się rodzi,
jak smutek cicho w cień odchodzi.*

*Znów się uśmiecham, choć nie wiem czemu...
Może to chwila, która będzie trwać?
A może serce, zmęczone trwaniem,
wybrało światło nad przemijaniem.*

Gdy lato nadejdzie

*Znów radość sercu, choć mgła za oknem,
choć deszcz na szybach płynie jak łzy potokiem.*

*Znów słońce w sercu rozjaśnia cienie,
w cichym powietrzu rodzi się tchnienie.*

*Wiem, że lato znów nadejdzie,
mój uśmiech zawita jak dawniej wszędzie.*

Smak dzieciństwa trwa

*Jagody w lesie, ręce fioletowe
i mleko od krów, ciepłe, surowe.
Ziemniaki z popiołu, sól na języku,
te smaki dzieciństwa są w sercu po cichu.*

*Kompot wiśniowy, w lecie gotowany
i makowiec słodki, w święta podany.
Pierogi lepione w ciepłej kuchni i ciszy,
gdzie tylko śmiech dziecięcy się słyszy.*

*Chleb pieczony w piecu babciną ręką,
pyszny ze skórką chrupiącą i miękką.
Choć czas przeminął, zabrał te lata,
smak dzieciństwa trwa — tak do końca świata.*